

תיאטרון

המינור זה רק סימבול

בשעה שמונה וחצי היתה כל האוניברסיטה של תל אביב מלאה בצופים, שבאו לצפות במחזה הנוצרי של אלי קינן. ההצגה היתה צריכה להתחיל אמנם בתשע, אבל כולם רצו להיות ראשונים, כדי לתפוס מקומות טובים. רק בתשע וחצי הסתיימה ההרצאה, שמוציאה תפסו את אולם התיאטרון. התיאטרון תלמידים התחילו לצאת, ושחקני המחזה, יחד עם הבמאי והמחזאי, רצו מהר פנימה כדי לבנות את הבמה, את הקלעים ואת אחריהקלעים.

תחתונים לצורכי ההצגה. הבמאי, עמוס מוקדי, יחד עם השחקן הראשי עודד קוטלר, החזיקו בד רחב, שני עמודים גרויים, וצעקו אחד אל השני משני עברי במה: "משוך! משוך!" וכל פעם שהקלעים נפלו (כי מה שהם החזיקו, זה היה הקלעים) הם היו בטוחים שזה בגלל שאחד מהם (השני, כמובן), לא משך די.

ליאורה ריבלין, אשתו של עודד קוטלר, סיטאה את הריצפה, ומיכאל כפיר לילך אותה בחזרה, בזוגות תחתונים. גבי אלדור, השחקנית היחידה במחזה, הכינה בייסקהטים. ואברהם (בובי) פלטה דפק עם פטיש על כל דבר שנקרה בדרכו.

בשעה עשר כבר היתה הבמה כמעט מוכנה, והקהל התחיל להיכנס. איש מבוגר אחד קרא לאשתו, בקול רם, את התוכנית: "נוצריים, שאיפסם התאגדו למען אידיאל משותף (נוצרי זה מין רצון כזה שיהיה טוב) חיים במינור, המתמוטט עליהם — מתכוון בלשון המחזה, את מבינה? הוא לחש לה בקול חזק, "זה על מינור, אבל המינור זה רק סימבול, כנראה".

"ראית, ראית את עודד קוטלר?" לחשה בהתפעלות סטודנטית אחת לחברתה, "וואת, זאת ליאורה ריבלין, ראית?" לחשה השנייה בהתפעלות גדולה עוד יותר.

סוף סוף כבר האורות. המחזה התחיל. כל השחקנים, ללא יוצא מן הכלל, הראו כי בירור שהם שחקנים יותר טובים מאשר פועלים. שלא לדבר על הבמאי, או המחזאי. כשהאורות נדלקו, ומחזאות הכפיים שכבו, אפשר היה לשמוע את הקהל מדבר: "עכשיו רואים שזה עודד קוטלר היה צריך לשחק את המלט", טען מישור בקול רם. "איך זה שב מחזה כזה עצוב צוחקים כל הזמן?" נאנח מישור בדמעות, "בכל המחזה אין הרפייט מתח אפילו לרגע אחד", התלוננה סטודנטית אחת, והסבירה: "זה לדעתי פגם חמור".

אפילו הדוקטור אריה זקס, שהיה בקהל, הביע את דעתו: "זה מחזה טוב, שנכתב עלידי צעיר, עם רענונות, פיוט ושנינות".

יומיים לאחר מכן, בקיבוץ גן-שמאל, הציג המחזה הצעיר הזה להוציא משתיקתו את יצחק גרינבוים הישיש (87), שהיה שר הפנים בממשלת ישראל הראשונה. שלוש שנים לא הוציא אף מילה מפיו. ולאחר שראה את המחזה, הוא קם פתאום ואמר: "איך יתכן שהגענו כבר לדרגה כזאת של ניהוליות ופסימיות?"

אלדור וכפיר ב"הנוצריים" המחזה העצוב

אורד החיים בישראל

המיתון פגע אפילו בשרהאוצר פנחס ספיר. ביום הראשון כשאל ארוחת-צהריים כפולה, עם שתי מנות בשר, במלון המלך דוד, קיבל את החשבון, חתם עליו, והוסיף בכתב ידו: "גא לעשות הנחה". אבל לא רק בספיר פגע המיתון, נראה שהוא פגע גם במיליונרים בתישבע דהירוטשיד. לכבוד יום-הולדתה, הלכה עם חברתה לי מסעדת הקוסקוס של נאדיה, הזמינה עוגת יום-הולדת גדולה, ממנה אכלו שתיהן. את שארית העוגה עטפה דהירוטשיד בנייר — ולקחה הביתה. בשיבת מוכירות מפא"י קמה גולדה מאיר ואמרה: "אני מקוה שכל המחמאות שקיבל השר בכור שיטי רית לאחר התפטרותו, ישכנעו עוד כמה שרים להתפטר". חבר אחר של מפא"י אכא אכן גילה באחת ההרצאות שלו, במועדון יחדיו שישראל כבר אינה אותה מדינה צעירה וקטנה שהיתה פעם. מבין מאה ועשרים המדינות של האו"ם, הוא סיפר, יש שישים ואחת מדינות הצעירות מישראל, ושלושים וחמש מדינות הקטנות ממנה בשטח. כמו כן הוא גילה שבשנתון האו"ם שיצא עכשיו, כתוב שלתושביישראל ראל יש אורך החיים הגדול ביותר בעולם. "השנתון לא מסביר", העיר השר, "כיצד הם מגיעים לחיים ארוכים, למרות האקלים החיים הפוליטיים והטלפונים". כששמע סופר הארץ השנון, גיימס יעקוב רוז

הזמין אותו שמחה הולצברג, שתרם את הספריה. כשבאו לקחתו במכונית מיר, חדת, לא האמין הרב, הידוע בצניעותו, שבכלל אפשר לנסוע למרחק כזה במכונית, ולא באוטובוס. מספר משטרת ירושלים, ניצב שאול רוזלין, יעבור למטה הארצי של המשטרה, ויהיה עוזרו הבכיר של המפ"כ פנחס קופל. במקומו של רוזלין יבוא סגנו, דויד עיפרי.

★ ★ ★

ברית-מילה אצל ביאליק

הבמאי פיטר פריי רכש לו, במסעו הנוכחי בהודו ובחשב, תחביב חדש: הוא מצטלם בכל מדינה אליה הוא עם ראש המדינה. בהודו, עשה זאת פריי עם "שאר" וויפאלי רדאקרישנן, נשיא הודו, וי בחשב עם הקיסר היילה סלאסי. עם הקיסר החבשי השלים פריי עסקה נוספת: הוא סיכם אתו את פרטי הקופרודוקציה הישראלית-חבשית של הסרט המוסקאלי של מה המלך ומלכת שבא. יפיק את הסרט אלכס מפיס. חוש גיאוגרפי מיוחד גילה אלוף-משנה אריק שרון. כשנולד לו בנו השלישי, הוא קרא לו: גלעד יהודה שרון, שם המכיל בתוכו כמעט את כל הארץ. בעסקי לדים עסק השבוע גם יורם קניוק, אחד המעבדים של המחזמר קובנר. כשהיה צריך לכתוב קטע גדול על

פריי הנשיא הודו התחביב החדש

ברית-מילה הוא הסתגר בבית ביאליק, ולמד שם, בעיון, על טקסי ברית שונים. באותה הזדמנות הוכירו לו את ברית-המילה שלו עצמו, שנערכה באותו בית ביאליק כשסנדקו משמש חיים נחמן ביאליק עצמו. במחזה אחר, הצמא והרעב, מאת יונסקו, המוצג עתה בתאטרון אהל, חלה הפרעה חמורה כאשר השחקן הראשי, יוסי בנאי, חרג לפתע מהטקסט שלו ואמר בקול רם: "שנה טובה לכולם". השחקנים פרצו בי צחוק, עזבו את הבמה, ויוסי שנקרא לי בירור התנצל ואמר: "מה יש, אצל יונסקו אפשר לעשות הכל". כשהצייר דיקא ישראלי הלך לחפש מקום לפתיחת דיסט קוטס חדש, הלך לבדוק, לפי המלצת ידיד, מרתף יפה בצפון תל-אביב. הוא פתח דלת שנראתה לו ככניסה למרתף, נחת על הרצפה אחרי שצנח לעומק ארבעה מטרים. התברר שזו הייתה דלת מעלית שעדיין לא נכנסה לשימוש. תוצאות הנפילה: המכנסים הצרפתיים של איקא נקרעו, ולנעליו הארי טלקיות נפלו העקבים.

★ ★ ★

אין כסף למותרות

לאחר הסקנדל שערכה זיוה רודן כשראתה את צילומי העירום שלה, שצולמו למטרות פרסומת, ניהל במאי הסרט עליוה מורחי, מנחם גורן, יום שלם של צילומי אהבה סוערים, בינה לבין השחקן שמואל קראוס, הפעם לצרכי הסרט. לאחר זה נסתיימה ההסרטה, ואת המאורע המשמח הזה יחוגו כל הצוות בדיסקוסט. הדוג

רודן וקראוס הסרט הגמור

מנית הדרום-אפריקאית ג'ון ברון, שעזבה את הארץ, בדרכה לארצות-הברית, על מנת להינשא למיליונר אמריקאי בשם סאלי ביטל לא את תכנית נשואיה, עברה מארצות-הברית ללונדון, הפכה שם דוגמנית-צמרת. באותו הזמן בו פורש מעבודתו שרה-מש"ר שטיבלי (29) לעבודה. עד עתה הוא חי בעזרת ירושות של קרובים שנפטרו, וקנה לעצמו אפילו מכונית, חצי סוס ושליש סירה, בשותפת עם דן לרנר, בעל בית-חרושת למרצפות, בראשון-לציון. לאחר ש-הירשות נגמרו, הוא החל מסתובב בחברה תל-אביבית ידועה למוצרי פרסום, על מנת להפוך שם שותף. למד את כל סודות הפרסום, ועכשיו הוא עומד לפתוח משרד פרסום עצמאי. אשתו של אבנר שטרית, עופרה, שהיתה חברת קיבוץ עין גב, נמצאת עכשיו בהריון, ועומדת ללדת לשר הפורש נכד חדש. כשהזמר דון חולין קיבל ציוריהא צבא, הוא קיבל פיק ברכיים חזק, הוא חשב שפתיחת המועדון החדש שלו, אשר נועדה ליום החמישי הקרוב, תצטרך להידחות עד שיחזור מן המילואים. פיק הברכיים עבר לו כשהתברר שהצבא קורא לו על מנת שיופיע במסיבות תנוכה של חיל-האוויר, שם שירת בעבר. מסתבר שמצב השחקנים האנגלים גרוע יותר ממצב חבריהם הישראלים. כשהי"ם מופרז גמר את המבחנים שלו בתיאטרון המפואר דרורי ליון. הוא יצא למזנון, קנה לו חפיסת שוקולד, וכיבד בה שחקן אנגלי שעמד לשחק לצידו. "לא תודה", ענה לו השחקן, "אין לי כסף, ואני לא רוצה להתרגל למותרות כאלה". אברהם (פשי גלי) רשע ידוע לא רק כאמרגן, אלא גם כאחד שקשה לסדר אותו. השבוע גילה פשגל שאחד האמנים שלו, אריק אייני שטיין, מתכוון להקים שלישיית-זמר עם הרקדנית ג'וזי בן ועם חברתה, השחקן שמואל קראוס. פשגל ביטל את חוזה ההופעות איתו, למרות שאריק נחשב לכוכב עולה. עורך-הדין המצל, "טופסי" קנציפולסקי נאלץ השבוע לחתור על שני המקצועות המכובדים שלו. בדרך-כלל הוא שומר על חוף הים מול רחוב פרישמן בתל-אביב. השבוע קיבל פריחה על כל הגוף, נראה כשהוא מטייל — בבגדים — על ה' חוף, בחברת שלושת ילדיו.

★ ★ ★

פסוקי השבוע

● יגאל אלון: "הגענו למיתון ב' צריכה. מתי נגיע למיתון בצריחה?"

● פנחס ספיר: "גם אני מצטער על הליכתו של צדוק".

● יהודה זים: "אני נראה כאדם ש' הסתבר?"

● ישראל גלילי, הממונה לענייני הסברה: "הסברתי את הסיטואציה של ה' מצב".

● דן בראדמו, על המדיניות הכלכלית של הממשלה: "זה כמו ברית-מילה. לקטנים חותכים, לגדולים מוזלים עוגות".